

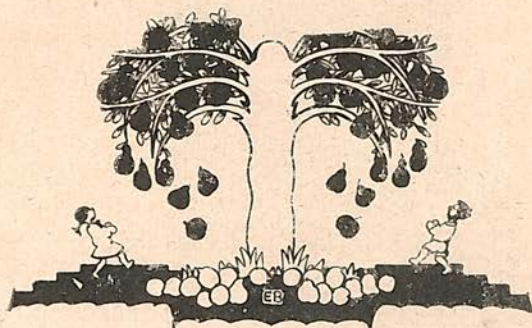
Заплака Гърбушка надъ милитѣ си рожби. Сълзи като градъ потекоха отъ очитѣ ѝ.

Въ туй време до гжбата кацна гарванътъ.

— Гърбушке, — рече той, — дойдохъ да ти благодаря за хубавата разходка на аеропланъ до Индия. Ако не бѣше ти, щѣхъ да си умра безъ да видя презъ живота си нито слонъ, нито Гангъ, нито Индия.

И отъ голѣма благодарностъ гарванътъ разтвори човка и клѣвна мравката.

А. Каралийчевъ

КРУШКИ

— Тупъ! тупъ! тупъ!
Отъ дървото падатъ крушки —
Жълти, хубави, сладушки —
Катъ оназъ Сладушка бѣла,
Мечка дето я изяла.

— Тупъ! тупъ! тупъ!

— Какичко, цѣлъ купъ!

— Я дай кошничката, каки,
Да сбереме крушки сладки,
Крушки медени и сочни.
Че дъждецъ-калецъ ще почне.
Ще изцапа жълти крушки —
Златни, хубави, сладушки —
Катъ оназъ Сладушка бѣла,
Мечка дето я изяла!

— Тупъ! тупъ! тупъ!

Драго Поповъ